

N.º 5 (c) Patent n.º 113.982 Preu: 10 cts.

esquix

Suplement d'EN PATUFET

Un pobre estudiant no podia estudiar perquè una veïna, molt xerraire, li'n privava amb la seva vèrbola.

Ayuntamiento de Madrid

Calia acabar d'un cop amb les històries de la veïna. L'estudiant tingué una idea:

—Veïna, veïna—cridà de sobte—
m'acaben de dir que hi ha foc a casa
vostra!

La veïna apretà a córrer, esverada,
seguida de prop de la seva interlocu-
tora.

Arriba a casa seva, empeny la porta
i... res! —M'han enganyat—clama in-
dignada.

Però el no menys indignat marit la porta cap als fogons i li diu: —No t'han enganyat, no, xerraire; aquí hi ha el foc que t'espera, ja fa estona, perquè hi coguis el menjar!

JEROGLIFIC

NA :: + TS
+ DDD

ENRIC IGUAL

El llop i la guineu

(Traduït de l'alemany)

DES de feia molt temps, el llop dominava la guineu, i la tenia, més que com un criat, com un esclau, car tot el què el llop deia, la guineu ho havia de fer, si no volia que el llop la mossegués.

Un dia, anaven tots dos al bosc, i el llop digué a la guineu:

—Guineu, porta'm alguna cosa per menjar o si no et menjaré a tu mateixa.

La guineu respongué:

—Conec l'eixida d'una casa on hi ha uns cabrits molt formosos, i si et vénen de gust podràs menjar-te'ls.

—Doncs, anem-hi—va dir el llop.
Hi van, la guineu li ensenya el lloc
i es queda a fora. El llop comença a

menjar-se un cabrit, però la cabra ho
veu i comença a cridar ben fort, fins
que el pagès va sentir-ho, i surt amb
un garrot gruixut, amb el qual va cla-
var quatre o cinc cops al llop, que va
fugir tan de pressa com va poder.

—M'has ensenyat un mal lloc—va
dir la guineu, quan varen ésser un xic
lluny—. Tot just havia menjat un ca-
brit, i quan anava per agafar el segon
ha sortit un home que m'ha deixat mig
baldat.

—Però, com que mai estàs satisfet!
—li deia la guineu—. Com més en
tens més en vols.

A l'endemà, el llop torna amb el
mateix:

—Guineu, porta'm alguna cosa per
menjar o si no et menjaré a tu ma-
teixa.

—Correc una casa—va dir la guineu
—que avui han fet crespells per l'en-
demà, i els han deixat dintre el re-
bost. Si et vénen de gust t'hi acom-
panyaré.

—Ja hi estem anant—respon el llop.

Hi van, i altra vegada la guineu es
queda a fora, després d'ensenyar al
llop el lloc dels crespells. El llop co-
mença a menjar i menjar, però com
que feia soroll, va despertar la dona,
i aquesta el seu home, i entre tots dos
varen clavar una tunda al llop, que
amb un xic més queda mort.

Un cop va ésser amb la guineu, li
tornà a dir:

—M'has ensenyat un lloc no gaire

bo, perquè m'han baldat més fort que ahir.

—Es que menges massa, i mai estàs tip.

A l'endemà tornen al bosc, i el llop fa la mateixa.

—Guineu, porta'm alguna cosa per menjar o si no et menjaré a tu mateixa.

La guineu respongué:

—Conec no gaire lluny d'aquí una casa que tenen una bóta plena de carn fresca dintre el celler. Si et ve de gust puc acompanyar-t'hi.

—No perdem més temps—va dir el llop—, però aquesta vegada tu també has de quedar-te amb mi, i així, si surt algú, podràs ajudar-me.

—Com vulguis—va dir la guineu.

I tots dos, amb precaució, es fiquen dintre el celler, per la porteta de la part de darrera, i el llop destapa la bóta i comença a menjar i menjar, sense veure's mai tip.

La guineu, entretant, procurava fer

soroll, i entrava i sortia del celler de tant en tant, per poder fugir millor.

—Estimada guineu—va dir el llop, —¿com és que entres i surts tantes vegades?

—Es per mirar si ve algú—digué la guineu—. Menja, menja, que ja t'avisaré.

I així que podia feia més soroll, per despertar l'amo, que no va trigar a donar-se compte de què al celler hi ha-

via algú, i va baixar amb l'escopeta carregada.

La guineu que el veié, de seguida fugí, i el llop anava també per fugir, però la guineu tancà la porta amb clau per la part de fora, i el llop va morir, pagant d'un cop totes les seves culpes i malifetes. La guineu va fugir corrents, contenta de sentir-se lliure d'aquell botxí.

E. S. I LL. *Trad.*

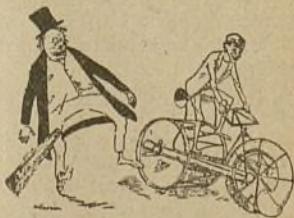
L'HISTORIETA A L'ESTRANGER

Un músic molt trempat
fa anà el seu ajudant molt carregat.

Prò el noi, que és eixerit,
al moment s'ha empescat un acudit.

I troba la manera clara i neta
de convertir la *carga* en bicicleta.

ANECDOTA HISTORICA

Josep II, emperador d'Austria, era aficionat a sortir del palau i vestit molt senzillament, per a córrer aventures. Anava, en certa ocasió, l'emperador, guiant un cotxet i passejant pels afores de Viena. Un sergent el deturà, dient-li:

—Ep, bon home! ¿Em vol dur a la ciutat? Tinc tard i estic cansat.

—Amb molt gust—contestà l'emperador.

I havent pujat el militar, emperador i sergent es posaren a departir amigablement.

—¿Que veniu de molt lluny?—digué Josep II.

—De les possessions de l'emperador: el guardià em convidà a dinar, i per cert que fou excellent.

—¿I què us donà?

—Em donà faisà, del mateix que gasta l'emperador. Però ja arribem i no voldria deixar-vos sense conèixer a

qui dec el favor que acabeu de fer-me.

—Sóc militar.

—Com jo. ¿Sereu oficial?

—Millor.

—Capità?

—Millor.

—Coronel?

—Millor.

—¿Així sou el feld mariscal?

—Quasi encerteu.

—L'emperador!

—Per a servir-vos.

—Senyor, senyor; perdoneu-me, i
deixeu-me baixar!

—No, no. ¿No mengeu del meu?
Doncs bé podeu usar el meu cotxe.

M. S. BOYLS

VERSOS DE RIURE

DIÀLEG ENTRE NENES

—Els cabells de la mamà
són tan sedosos i fins,
que, perquè no se li esbullin,

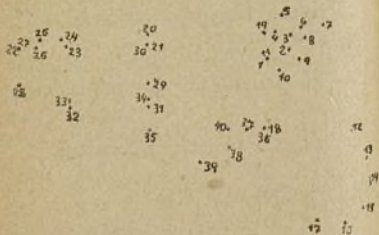
abans de ficar-se al llit
es posa al cap una còfia.

—Doncs, la meva no ho fa així,
i perquè la cabellera
no se li esbulli, dormint,
la deixa al damunt del marbre
de la tauleta de nit.

NYTC

PER APRENDRE DE DIBUIXAR

Unint els punts per ordre de nume-
ració, sempre en línia recta, obtindreu
un dibuix insospitat.

VAGA DE VOCALS

S. . t.s p.r.s tr.ct.s b.
v.r.s m.lt, p.rq.. j. h. s.

—Recordi, Pepeta, que l'arròs ens
agrada un xiquet covat.

—Vina, petita, que covaràs una mica l'arròs.

—Miri, senyoreta, si ja està prou covat l'arròs, que m'entornaré la lloca.